A°. 1908. N°. 18.

PUBLICATIE-BLAD.

PUBLICATIE,

waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk-besluit van den 13n. April 1908, No.44, (Staatsblad N° 111,) tot wijziging van het Koninklijk besluit van 28 Mei 1871, N° 18, (P. B. N° 12), houdende bepalingen op het afgeven van zeebrieven in de kolonie *Curaçao.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

(No. 111) ***BESLUIT*** *van den 13den April* 1908, *tot wijziging van het Koninklijk besluit van* 28 *Mei* 1871, *n°* 18, *houdende bepalingen op het afgeven van zeebrieven in de kolonie* Curaçao.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën ad interim van 18 Maart 1908, Afd. B, No. 26;

Gezien artikel 41 van het Reglement op het beleid der Regeering in de kolonie *Curaçao* (*Staatsblad* 1902 No. 38);

Den Raad van State gehoord (advies van 31 Maart 1908 No. 30);

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Koloniën ad interim van 8 April 1908, Afd. B, No. 34;

Hebben goedgevonden en verstaan.

Artikel 1.

Het tweede lid van artikel 2 van het Koninklijk besluit van 28 Mei 1871, No. 18 (*Publicatieblad van Curaçao* No. 12), houdende bepalingen op het afgeven van zeebrieven in de kolonie *Curaçao*, wordt gelezen als volgt:

„Het bestuur, bedoeld bij artikel 310 van het Wetboek van Koophandel, moet in de kolonie gevoerd worden. In bijzondere gevallen kan daarvan met Onze machtiging worden afgeweken".

Artikel 2.

Artikel 10 van datzelfde besluit wordt gelezen als volgt:

„Bij aankoop of aanbouw van een schip buiten de kolonie voor rekening van personen, vennootschappen of vereenigingen, vallende in de termen van artikel 2, wordt door Onzen Minister van Koloniën of door den Gouverneur voor het bedoelde schip een voorloopige zeebrief verleend.

„Deze zeebrief vermeldt den inhoud naar de meting van het land waar het schip is aangekocht of aangebouwd en is geldig voor den termijn daarin met overleg der belanghebbenden uit te drukken, doch die nimmer den tijd bij art. 6 1ª. *a* bepaald mag overschrijden.

„Hij wordt niet anders afgegeven door Onzen Minister van Koloniën dan op vertoon der in Nederland geregistreerde—, en door den Gouverneur dan op vertoon der in de kolonie in de daartoe bestemde openbare registers overgeschreven bewijzen van eigendom.

„Bij de aankomst in de kolonie ter plaatse waar het schip thuis behoort, wordt terstond overgegaan tot de formaliteiten, vereischt voor het verkrijgen van een gewonen zeebrief.

„Wordt de gewone zeebrief uitgereikt binnen den termijn, verleend krachtens het tweede lid, dan vervalt de voorloopige zeebrief.

„De gewone zeebrief wordt in geen geval uitgereikt dan tegen intrekking van den voorloopigen zeebrief."

Artikel 3.

De tekst van het in artikel 1 genoemd besluit, zooals het gewijzigd is door- en gevoegd is bij dit besluit, wordt algemeen bekend gemaakt.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan Onze Ministers van Buitenlandsche Zaken en Landbouw, Nijverheid en Handel, alsmede aan den Raad van State.

Het Loo, den 13den April 1908.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën ad interim,
HEEMSKERK.

Uitgegeven den *tweeden* Mei 1908.
De Minister van Justitie,
NELISSEN.

Heeft de opneming daarvan in het Publicatie-blad bevolen.

Gedaan te Willemstad, den 2n. Juni 1908.

J. O. DE JONG v. B. & D.

De Gouvernements-Secretaris a. i.,
H. STATIUS MULLER.

Uitgegeven den 2n. Juni 1908.
De Gouvernements-Secretaris a. i.,
H. STATIUS MULLER.

TEKST van het Koninklijk besluit van 28 Mei 1871, N° 18, houdende bepalingen op het afgeven van zeebrieven in de kolonie *Curaçao*, zooals het is gewijzigd bij het Koninklijk besluit van 13 April 1908, N° 44.

Art. 1.

Elk in de kolonie *Curaçao* te huis behoorende zeeschip, dat de Nederlandsche vlag voert, moet voorzien zijn van een zeebrief, krachtens het aangehaalde art. 41 van het Reglement op het beleid der Regering, door den Gouverneur, namens Ons, afgegeven overeenkomstig de voorschriften van dit besluit.

Van deze bepaling zijn uitgezonderd:

a. oorlogs- en gouvernements-vaartuigen;

b. zoogenaamde plaisiervaartuigen als zoodanig door den Gouverneur erkend;

c. reddingsvaartuigen;

d. kustvaarders, die krachtens de notificatie van 9 Mei 1845, publicatiebundel No. 261, een bal in stede van eene vlag voeren, en op de kust van *Curaçao* varen, of wel op de kust der onderhoorige eilanden, voor zoover zij op die eilanden te huis behooren.

Art. 2.

Zeebrieven worden alléén afgegeven voor schepen voor meer dan de helft toebehoorende aan:

a. ingezetenen der kolonie;

b. vennootschappen onder eene firma of bij wijze van geldschieting gevestigd in de kolonie, mits minstens de helft der vennooten onder de firma of minstens de helft der hoofdelijk voor het geheel aansprakelijke vennooten der commanditaire vennootschap ingezetenen der kolonie zij;

c. naamlooze vennootschappen van koophandel of vereenigingen die regtspersoonlijkheid bezitten, beiden gevestigd in de kolonie en opgerigt volgens de aldaar

geldende wettelijke voorschriften, mits minstens de helft der bestuurders ingezetenen der kolonie zij.

Het bestuur, bedoeld bij artikel 310 van het Wetboek van Koophandel, moet in de kolonie gevoerd worden.

In bijzondere gevallen kan daarvan met Onze machtiging worden afgeweken.

Ingezetenen der kolonie zijn in den zin van dit besluit:

1o. Nederlanders in de kolonie woonachtig;

2o. alle andere personen, die in de kolonie gewoond hebben gedurende het jaar, geëindigd met den dag waarop de zeebrief wordt aangevraagd.

Geene zeebrieven worden afgegeven voor schepen, op den voet van oorlog uitgerust, noch voor schepen van welke vermoed wordt, dat zij, in strijd met de onzijdigheid van den Staat en de Koloniën op voet van oorlog uitgerust zullen worden.

Art. 3.

De zeebrief vermeldt:

a. den naam van het schip;

b. den inhoud waarop het volgens de bestaande algemeene verordeningen is gemeten;

c. de soort en andere voornaamste kenmerken van het schip;

d. den naam van den schipper;

e. in de gevallen, bedoeld bij de artt. 10 en 11, de volgens die artikelen vereischte bijzonderheden.

Art. 4.

Zeebrieven worden uitgereikt, onverminderd het bepaalde bij de artt. 10 en 11 op de schriftelijke met eed (belofte), bevestigde verklaring, dat het schip voldoet aan de voorwaarden gesteld bij art. 2.

Deze verklaring wordt afgelegd door den eigenaar, door den boekhouder der reederij, door een der vennooten onder de firma, door een der hoofdelijk voór het geheel aansprakelijke vennooten van de commanditaire vennootschap of door een der bestuurders van de naamlooze vennootschap of vereeniging, naar mate het schip aan een of meer personen of wel aan eene vennootschap van koophandel of vereeniging of behoort.

Het formulier der verklaring wordt door den Gouverneur vastgesteld.

Voor schepen op de onderhoorige eilanden uitgerust, worden met inachtneming van de te deze voor *Curaçao* bestaande bepalingen, door de gezaghebbers dier eilanden zeebrieven afgegeven, onder voorwaarde van bekrachtiging door den Gouverneur der Kolonie, binnen *drie* maanden na de afgifte. Van de uitreiking van zoodanige zeebrieven wordt door de betrokken Gezaghebbers onverwijld kennis gegeven aan den Gouverneur, onder toezending van de eigendomsverklaring.

Art. 5.

Tot het afleggen van den eed (belofte) volgens art. 4 gevorderd, wendt de belanghebbende zich bij verzoekschrift tot den kantonregter zijner woonplaats, onder overlegging van:

a. de te bevestigen verklaring;

b. een meetbrief, afgegeven volgens de bestaande algemeene verordeningen;

c. het bewijs, dat het schip in de kolonie is in- of overgeschreven in de daartoe bestemde openbare registers;

d. den koop- of bijlbrief;

Wanneer een of meer dezer bescheiden ontbreken of niet in overeenstemming zijn met de aangeboden verklaring, of wel wanneer daaruit blijkt dat het schip in een ander opzigt aan de vereischten ter verkrijging van een zeebrief niet voldoet, wordt de bevestiging der verklaring geweigerd.

Ten blijke daarvan wordt eene met redenen omkleede beschikking op het verzoekschrift gesteld.

De bevestigde verklaring en de meetbrief worden bij de aanvrage om den zeebrief overgelegd.

Art. 6.

De zeebrieven vervallen:

a. door het verloop van vier jaren na den dag van afgifte;

b. wanneer de eigendom van het schip ophoudt te voldoen aan de voorwaarden gesteld in art. 2;

c. door naamsverandering van het schip;

d. door gebruik van het schip tot kaapvaart, zeeroof of slavenhandel;

e. wanneer het schip wordt gesloopt, door schipbreuk of stranding vergaat, verbrandt of wel door zeeroovers of vijanden is genomen.

Wanneer echter de termijn, onder *a* bepaald, vervalt of het geval onder *b* bedoeld zich voordoet, terwijl het schip zich buiten de kolonie bevindt, blijft de zeebrief tot de terugkomst van het schip aldaar van kracht.

Art. 7.

De zeebrieven vervallen altijd door geheelen overgang van het schip in vreemden eigendom.

Art. 8.

Vervallen zeebrieven worden door den schipper met de eerste gelegenheid ingezonden aan den Gouverneur, behoudens de gevallen voorzien bij de artt. 10 en 13, laatste zinsneden, en art. 14 tweede zinsnede.

Wanneer het schip buiten de kolonie verongelukt, wordt gesloopt of verkocht, geschiedt die inzending door tusschenkomst van den Minister van Koloniën, van den naastbijzijnden Nederlandschen gezant, consul, vice-consul, consulairen agent of kolonialen Nederlandschen ambtenaar.

De oorzaak van het vervallen van den zeebrief wordt bij de inzending opgegeven.

Voor den ingezonden zeebrief wordt den schipper een bewijs van onvangst uitgereikt.

Art. 9.

In de gevallen bedoeld bij art. 6, litt. *a* en *c* wordt op aanvraag der belanghebbenden een nieuwe zeebrief uitgereikt.

Deze aanvraag met den vervallen zeebrief in te zenden, gaat vergezeld van eene nieuwe overeenkomstig de artt. 4 en 5 bevestigde verklaring en van den meetbrief.

Nieuwe zeebrieven kunnen op bovenstaanden voet mede worden uitgereikt, wanneer voldoende blijkt, dat de vroegere buiten schuld der belanghebbenden is verloren gegaan of niet kan worden overgelegd.

Art. 10.

Bij aankoop of aanbouw van een schip buiten de ko-

lonie voor rekening van personen, vennootschappen of vereenigingen, vallende in de termen van artikel 2, wordt door Onzen Minister van Koloniën of door den Gouverneur voor het bedoelde schip een voorloopige zeebrief verleend.

Deze zeebrief vermeldt den inhoud naar de meting van het land waar het schip is aangekocht of aangebouwd en is geldig voor den termijn daarin met overleg der belanghebbenden uit te drukken, doch die nimmer den tijd bij art. 6 l[a] *a* bepaald mag overschrijden.

Hij wordt niet anders afgegeven door Onzen Minister van Koloniën dan op vertoon der in *Nederland* geregistreerde-, en door den Gouverneur dan op vertoon der in de kolonie in de daartoe bestemde openbare registers overgeschreven bewijzen van eigendom.

Bij de aankomst in de kolonie ter plaatse waar het schip thuis behoort wordt terstond overgegaan tot de formaliteiten, vereischt voor het verkrijgen van een gewonen zeebrief.

Wordt de gewone zeebrief uitgereikt binnen den termijn, verleend krachtens het tweede lid, dan vervalt de voorloopige zeebrief.

De gewone zeebrief wordt in geen geval uitgereikt dan tegen intrekking van den voorloopigen zeebrief.

Art. 11.

De Gouverneur kan, zoo noodig, een buitengewonen zeebrief verleenen voor schepen in de kolonie voor buitenlandsche rekening gebouwd, gekocht of uitgerust, ten einde die schepen onder Nederlandsche vlag regtstreeks binnen een bepaalden termijn naar het land hunner bestemming kunnen worden overgevoerd.

Bij aankomst ter bestemmingsplaats wordt met deze zeebrieven gehandeld volgens de drie laatste volzinnen van art. 8.

Wanneer van eenen op den voet van dit artikel verleenden buitengewonen zeebrief misbruik is gemaakt of gegrond vermoeden bestaat, dat zoodanig misbruik zal worden gemaakt, wordt die zeebrief terstond buiten werking gesteld.

Art. 12.

Alvorens van eenigen zeebrief gebruik wordt gemaakt, moet de schipper daarop zijne gewone onderteekening stellen in tegenwoordigheid van — en die doen bekrachtigen door den ambtenaar met de uitrei-

king der zeebrieven belast, of wel, wanneer het schip zich buiten de kolonie bevindt, door den naastbijzijnden consul, vice-consul of consulairen agent.

De onderteekening van den schipper op den zeebrief kan door de ambtenaren met de inklaring belast, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, bedoeld in de artt. 13 en 14, worden geverifieerd, wanneer zij dit noodig achten.

Het bovenstaande is mede van toepassing bij tijdelijke of definitieve vervanging van den schipper, waarvan door zijn opvolger of door een der personen aangewezen bij art. 4, tweede zinsnede, mededeeling moet worden gedaan aan den betrokken ambtenaar, consul, vice-consul of consulairen agent.

In buitengewone gevallen, waarin dit mogt noodig zijn, kunnen uitzonderingen op de bepalingen van dit artikel worden toegestaan door den Gouverneur.

Art. 13.

Alle schippers van zeeschepen, zoo koloniale als Nederlandsche en vreemde, zijn gehouden bij inklaring een zeebrief of ander geldig bewijs der nationaliteit van hun schip, desverkiezende tegen bewijs van ontvangst, te overhandigen aan de ambtenaren door wie de inklaring geschiedt. De overgelegde stukken worden bij het uitklaren aan den schipper teruggegeven. Bij gemis van dergelijken zeebrief of bewijs, wordt door die ambtenaren geen expeditie verleend en kunnen zij het schip desnoods aanhouden totdat het vereischte document wordt overgelegd.

De Gouverneur kan echter, onder de noodige voorwaarden, vergunning verleenen om de lading van zoodanig schip op te slaan.

Op dezelfde wijs wordt gehandeld wanneer de schipper een Curaçaoschen zeebrief aanbiedt, die niet beantwoordt aan de voorschriften van dit besluit, onverminderd de toepassing der strafbepalingen van dit besluit, zoo daartoe termen bestaan.

Ongeldige of vervallen zeebrieven worden door de hiervoren bedoelde ambtenaren ingetrokken.

Art. 14.

De schippers van schepen der kolonie *Curaçao*, die eene vreemde haven binnen vallen, waar een Nederlandsche consul, vice-consul of consulair agent gevestigd is, zijn verpligt om, wanneer zij aldaar langer dan

vier en twintig uren verblijven, uiterlijk op den 2den dag na dien hunner aankomst, zich in persoon bij dien ambtenaar te vervoegen ten einde hun zeebrief te doen afteekenen.

Zeebrieven, vallende in de termen der laatste zinsnede van art. 13, worden door den consul, vice-consul of consulairen agent ingetrokken.

De schippers van stoombooten, varende in geregelde dienst op vreemde havens, moeten hunne zeebrieven eenmaal in 't jaar, en wel bij de eerste binnenkomst in die havens op de bedoelde wijs doen afteekenen.

Art. 15.

De naam van het schip en die der plaats, waar het te huis behoort, moeten door de zorg van den schipper met duidelijke goed zigtbare letters op het achterschip worden vermeld.

Art. 16.

De schipper van een in de kolonie *Curaçao* te huis behoorend schip, die de Nederlandsche vlag voert zonder zeebrief, beantwoordende aan de voorschriften van dit besluit of in strijd met art. 12, wordt gestraft met eene geldboete van f 200 tot f 3000 met of zonder gevangenzetting van eene maand tot twee jaren.

Gelijke straf is op den schipper van toepassing wegens het voeren van genoemde vlag met een zeebrief, die volgens art. 6 van dit besluit vervallen is, of wel die voor een ander schip is afgegeven.

Art. 17.

Het bevestigen met eede (belofte) eener geheel of gedeeltelijk onware verklaring ter verkrijging van een zeebrief overeenkomstig dit besluit wordt gestraft met gevangenisstraf van één tot drie jaren en gelddboete van f 200 tot f 1500 te zamen of afzonderlijk.

Art. 18.

Het niet inzenden van vervallen zeebrieven, zooals dit bij dit besluit is voorgeschreven, wordt gestraft met eene geldboete van f 100 tot f 2000.

Art. 19.

Overtreding van dit besluit, voor zooveel die niet reeds bij de voorgaande bepalingen is strafbaar gesteld, wordt gestraft met eene geldboete van f 50 tot f 1000.

Art. 20.

In de gevallen, bedoeld bij de artt. 16, 17, 18 en 19 van dit besluit is art. 41 van het Wetboek van Strafregt voor de kolonie *Curaçao* van toepassing.

Art. 21.

Waar in dit besluit wordt gesproken van den schipper, wordt daardoor ook hij verstaan, die den schipper vervangt.

Art. 22.

Door de ambtenaren met de inklaring belast, en de consuls, vice--consuls of consulaire agenten wordt proces--verbaal opgemaakt wegens alle overtredingen van dit besluit, die te hunner kennis komen.

De aldus opgemaakte processen--verbaal gelden als wettig bewijsmiddel der daarin geconstateerde overtredingen, mits zij voldoen aan de voorschriften van het eerste gedeelte van art. 337 van het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie *Curaçao*, of, ingeval zij zijn opgemaakt door een consulair ambtenaar, bevestigd worden door zijn daarin opgenomen schriftelijken eed (belofte).

Het Hof van Justitie op *Curaçao* neemt kennis van alle overtredingen van dit besluit, voor zoover de kennisneming daarvan niet is opgedragen aan den Raad van Justitie op het eiland *St. Martin*, ingevolge art. 40 van het reglement op de inrigting en de zamenstelling der Regterlijke magt in de kolonie *Curaçao*.

Art. 23

Alle bestaande bepalingen omtrent het afgeven van zeebrieven en zeepassen worden bij deze ingetrokken.

Op zeebrieven, afgegeven en alsnog geldig op het tijdstip van inwerkingtreding van Ons tegenwoordig besluit blijft de publicatie van den 27sten April 1849 (*Publicatieblad* n° 288) van toepassing, behoudens naleving van het voorgeschrevene bij dit besluit in de gevallen genoemd onder litt. *b*, *c*, *d*, en *e* van art. 6.

Behoort bij het Koninklijk besluit van 13 April 1908 (*Staatsblad* n° 111).

Mij bekend:

De Minister van Koloniën ad interim,

HEEMSKERK.